

попереднього оцінювання знань студента і має стимулювати його постійний розвиток, підвищувати самооцінку.

Т.М. Глушенко

ПЕРЕВАГИ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Інтерактивне навчання – різновид взаємонавчання, де і студент, і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, які чітко розуміють, чим вони займаються, активно аналізують те, що знають, вміють і здійснюють. Організація інтерактивного навчання у вищій передбачає моделювання життєвих та виробничих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації тощо. Воно ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, створенню атмосфери співробітництва, взаємодії, дає змогу викладачу стати авторитетним наставником студентського колективу. Під час інтерактивного навчання студенти вчаться бути демократичними, толерантно спілкуватися між собою та іншими людьми, критично мислити, приймати та аналізувати рішення. У Західній Європі і США активні методи навчання у вищій школі використовуються більш широко. За результатами наукових досліджень відомо, що найменших результатів можна досягти за умов пасивного слухання лекції – 5 %, читання навчальних текстів – 10 %, а найбільших – за інтерактивного навчання (дискусійні групи – 50 %, практика через дію – 75 %, навчання інших чи негайне застосування знань – 90 %).

Таким чином, введення у навчальний процес інтерактивних методів навчання дає можливість вирішити нагальні потреби у підготовці фахівця нового типу, адекватного вимогам сучасного суспільства, фахівця, який здатен шукати рішення у співпраці з колегами, в активному обміні знаннями.

До інтерактивних методів навчання можна віднести методи, в основі яких лежить спілкування. Воно має чітко визначену тему, мету, дидактичне завдання. Результатом такого спілкування є вирішення проблеми, розв'язання задачі, знаходження шляхів вирішення критичної ситуації. Головним є те, що спілкування у навчальному процесі не є просто обміном думками або знаннями, на основі такого обміну активізується інтелектуальна діяльність, народжується нове знання, формується вміння, в першу чергу, використовувати теоретичні знання у конкретній ситуації, комбінувати знання з різних галузей, зважати на думку іншої людини, колективно працювати над вирішенням проблеми, приймати чужий досвід, брати на себе відповідальність за прийняте рішення, за результати власної дії, керувати та підкорятися, вгамовувати власні амбіції в ім'я загальної справи. Крім цього, виділяють групові форми навчання, тобто роботу в

малих групах, які співпрацюють між собою, інтерв'ювання, генерацію ідей за допомогою «мозкової атаки», розроблення власних проєктів, застосування при оволодінні практичними навичками методик імітування, симуляції, моделювання.

Таким чином, інтерактивні методи вирішують триєдине завдання: навчати, виховувати, розвивати особистість, формувати професійні та соціальні якості фахівця.

Н.В. Гриценко

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ УКРАЇНСЬКИХ ВИШІВ ДО НАВЧАННЯ

Студента необхідно не тільки зацікавити предметом, а й відкрити для нього можливості практичного використання знань. Для студента велике значення має перспектива працевлаштування за професією. Лише мала частка вишів планує та влаштовує своїх випускників за фаховим напрямком, однак це питання пов'язано з загальним економічним і політичним станом країни. Сучасний стан розвитку підприємств є досить нестабільним, що впливає як на працевлаштування населення, так і на соціальний розвиток країни. Швидше за все випускники вишів влаштовуються не за своєю спеціалізацією, а де зможуть влаштуватися. Однак це не одна причина, яка впливає на мотивацію студентів до навчання. Підвищити навчальну мотивацію студентів не так вже й складно. Головне – це бажання, причому як студента, так і викладача. У вишах часто використовують спосіб, коли студентів за успіхи в навчанні заохочують "автоматом", а за відсутність на заняттях карають зайвими запитаннями на іспиті (це використовують у своїй практиці більшість педагогів). Однак цей спосіб можна використовувати набагато продуктивніше, якщо на самому початку семестру розписати конкретні і широкі можливості перед студентами, тобто щоб студент відразу зрозумів, що відсутність його на лекції – це мінус 1 бал, а підготовка доповіді – плюс 2. У підсумку студент буде мотивувати конкретними бонусами і преференціями на іспиті і з більшою відповідальністю поставиться до навчального процесу. Однак зацікавити студента, який поступив до вишу виключно заради диплома (відстрочки), бо батьки сказали, майже неможливо.

Однак, незважаючи на репутацію і рейтинг українських вишів, мотивація і успішність студентів з впровадженням процесів забезпечення якості не підвищилися. Можливо, причина полягає в тому, що основна увага приділялась виконанню вимог національної акредитації, а не радикальному перегляду навчальних програм, що вимагає підходу, орієнтованого на студентів, при цьому студенти повинні постійно